

چنین کارگرانی ، مرعوب و بنده سرمایه نخواهند شد

صادق کار

مطالبه‌ای موجه و قانونی است و حتی در قانون کار برای کارفرمایانی که به هر دلیل از پرداخت دستمزد کارگران در موعد مقرر سرباز زنند، جریمه منظور شده است. اما مقامات قضایی و دولتی بجای جریمه و مجازات کارفرمایان خاطی، کارگران را که حق شان پایمال شده و معطل مخارج زندگی خانواده هایشان هستند، نه تنها حمایت نمی کند، بلکه به شدید ترین شکل ممکن مجازات هم می کنند.

بازداشت ها تنها چند روز پس از منتسب کردن، اعتراض های کارگران به "ضد انقلاب" توسط خامنه‌ای صورت گرفت، در حالی که قبلا مقامات دولتی از جمله حسن روحانی، اعتراض مسالمت آمیز را حق مسلم مردم اعلام کرده بودند و کارگران بازداشتی نیز طی ۱۱ روز اعتصاب مرتکب هیچ گونه اقدام غیر مسالمت آمیزی نشده، و نه تصمیمی برای این کار داشتند. مهمترین خواست کارگران پرداخت دستمزدهای معوقه شان بود که

مقامات استانداری و قضایی خوزستان پس از آنکه با گذشت ۱۰ روز از اعتصاب و اعتراضات خیابانی کارگران با توسل به ترفندهای مختلف نتوانستند کارگران فولاد را که خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه و پرداخت حق بیمه شان شده‌اند از ادامه اعتراض بازدارند، شب هنگام به خانه تعدادی از کارگران هجوم آوردند و حداقل ۹ نفر از کارگران را به دلیل اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهایشان بازداشت و به زندان بردند. این

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

گران اعتصاب ها تنها به نفرت و بیزاری بیشتر کارگران از دولت اسلامی و کارفرمایان هم دست شان منجر خواهد شد و انگیزه و میل مبارزه در میان کارگران را بیش از گذشته، دامن خواهد زد.

تظاهرات پرشور ۱۲ اسفند کارگران فولاد در مقابل استانداری به رغم بازداشت ۹ تن از همکاران شان و افزوده شدن خواست آزادی رفقای زندانی شان به مطالبات دیگرشان، موید این واقعیت است.

کارگران فولاد طی ۱۰ روز به اندازه ۱۰ سال تجربه و آگاهی طبقاتی اندوختند. چنین کارگرانی را کی با سرکوب و زندانی کردن می شود مرعوب و بنده سرمایه کرد. خوشبختانه اکثریت گروه های اجتماعی مختلف، مخالف حکومت جمهوری اسلامی در ایران هستند و اکثرا از اعتراض های به حق کارگران حمایت می کنند و مخالف زندانی کردن کارگران و دیگر فعالان سیاسی و مدنی هستند و همین به کارگران کمک می کند که زودتر و سهل تر با کمک این حمایت های مردمی به مطالباتشان برسند.

اما امروزه در ایران وضعیت بقدری برای کارگران سخت و طاقت فرسا شده که حتی بازداشت سازمان گران اعتصاب ها و اعتراض ها هم مانع دست کشیدن کارگران از پیگیری مطالبات شان نمی شود، چرا که فشارهای بی سابقه در محیط های کار، دستمزدهایی که بقول خودشان طی یک دهه گذشته ارزشش به نصف رسیده و شرداخت نکردن منظم و به موقع همین دستمزدهای ناچیز، چاره ای جز توسل به اعتصاب و اعتراض برای کارگر باقی نگذاشته است. به همین دلیل بازداشت و تشدید مجازات سازمان گران اعتصاب ها هم در نهایت پاسخ دل خواه حاکمان ستم گر را به همراه ندارد، و با بازداشت و اخراج عده ای، تعداد دیگری از کارگران به سرعت جای افراد بازداشت شده را پر می کنند و روز به روز به رغم این سرکوب ها مبارزه کارگران گسترده تر، کیفی تر و در کوران چنین شرایطی، باعث می شود، گام به گام تغییر و تحول در کل جامعه رقم می خورد.

اکنون با اتکاء به روند تحولات در جنبش کارگری ایران، با اطمینان می توان گفت که بازداشت سازمان

مقامات دولتی خود بهتر از هرکسی می دانند که هیچ کارگری هیچ گاه بی دلیل و از روی هوس و تحت تاثیر کسی تا زمانی که همه راه های دیگر را برای گرفتن حق و حقوق اش امتحان نکرده به سراغ اعتصاب نمی رود. با این وصف اما چون نمی خواهند به تعهداتشان عمل کنند به هنگام هر اعتصابی سعی می کنند با بازداشت سازمان گران آن اعتصاب را درهم بشکنند.

**با بازداشت و اخراج عده ای،
تعداد دیگری از کارگران به
سرعت جای افراد
بازداشت شده را پر می
کنند و روز به روز به رغم
این سرکوب ها مبارزه
کارگران گسترده تر، کیفی
تر و در کوران چنین
شرایطی، باعث می شود،
گام به گام تغییر و تحول
در کل جامعه با سرعت هر
چه بیشتری، رقم خورد**

چارچوب قانونی برای "اتحادیه های صنفی اتیوپی" در یک دیدگاه تاریخی

بخش دوم

مهاری ریدای

ترجمه گودرز

مجله حقوق، عدالت اجتماعی و توسعه جهانی LGD ژوئیه ۲۰۱۳

ادامه دیباچه

مهم است که ذکر شود، گرچه این حق به کارفرمایان و کارگران هردو داده شده است، اما در عمل این کارگران بودند که بطور عاجل خواستار تشکل و حق تجمع بوده اند. این آرزو برای تجمع و سازماندهی از ضعف موقعیت ایشان در مذاکرات فردی ناشی می شود. قبلاً هم گفته شد که سازماندهی به توان بیشتر و حضور قدرتمند تر می انجامد. مدارک و آمار موجود در کمیته آزادی سازماندهی تأیید می کند که بیشتر شکایات رسیده که به موانع در روند حق سازماندهی مربوط است از طریق اتحادیه ها تسلیم شده است. باید توجه داشت که از سوی دیگر یک کارفرمای منفرد و مجرد هنوز هم از قدرت سرمایه بعنوان یک بازیگر جمعی برخوردار است.

در واقع، بیشتر نویسندگان معاهدات بین المللی این حق "تشکل و آزادی سازماندهی برای کارگران" را ستایش می کرده اند و هر وقت که لازم می شد، ماده ای را برای پاسخ دادن به این نیاز به عهدنامه می افزایند، گرچه در کلیات اساسنامه ILO هم "آزادی تشکیل اجتماع برای کارفرمایان و کارگران" تأکید شده است. با این وجود نباید نتیجه گیری کرد که "حق تشکیل انجمن" برای کارفرمایان کاملاً بیمورد است. برعکس، در برابر کارگران متشکل، کارفرمایان منفرد ممکن است احساس ضعف بکنند و از مذاکره جمعی با کارگران پرهیز نمایند و در نتیجه نیاز به تجمع کارفرمایان هم ضرورت می یابد.

منلیک دوم، امپراتور مصلح و استقلال طلب اتیوپی در دهه نخست قرن بیستم

در آفریقا موضوع اتحادیه ها به ظهور دوران صنعتی و آنهم بیشتر به حاکمیت استعماری مربوط می شود. با توجه به این که دوران صنعتی و روابط صنعتی با قدرت های استعماری وارد محیط آفریقایی شدند، فعالیت اتحادیه ای در زمینه قاره آفریقا چندین هدف و مسئولیت را پیگیری می کرد. روابط صنعتی استعماری خود را در میان سایر امور، در رفتار تبعیض آمیز بطور عام و تبعیض در پرداختها بطور خاص نسبت به جمعیت محلی در مقایسه با کارکنان خارجی نشان می داد. بسیج و اعتراض فعال در مقابل این تبعیض رفتاری عملاً به یکی از مهمترین اهداف اتحادیه های صنفی در آفریقا تبدیل شد. مهمتر این که جنبش اتحادیه ای به صدای سازمان یافته در مقابل استثمار کارگران وسیله سرمایه تبدیل گردید، در عین حالی که چهره اساسی در اعتراض و مقاومت در مقابل استعمار هم بود. از این رو ابعاد انسانی، اقتصادی و سیاسی هم داشت که در نتیجه همپوشی این اهداف هم در آن قابل رؤیت بود.

روز های اولیه تجمع کارگری در اتیوپی

توسعه روابط صنعتی بنحو عمده ای با ظهور صنایع و روابط صنعتی همراه بود. پایه اقتصادی رابطه صنعتی بسیار سازنده بود و در مواقعی نیز با درگیری کار و سرمایه همراه می شد. از این منظر، از همان آغاز باید پذیرفت که روند تولید سرمایه داری در اتیوپی هم آهسته بود و هم بطور کامل توسعه نیافت. روابط کارگری در اتیوپی کم و بیش نتیجه انتقال بسیار بطئی و طولانی به رشد اقتصادی و اجتماعی است. در عین حال هم قابل بحث است که شرایط فرهنگی و قانونی که در کشور پا گرفته است بطور منفی بر توسعه روابط سرمایه داری تاثیر داشته است.

از نظر فرهنگی، جامعه اتیوپی به کار و کارگران نگاهی از موضع بالا داشته است و تقریباً هم تجارت و هم کار یدی را خوار می شمرد. در واقع، یک ضرب المثل اتیوپیایی هست که میگوید: "از شایستگی دست، بردگی بدست می آید، و از زیرکی زبان ارباب حاصل می گردد." چنین دیدگاه اجتماعی باعث انتقاد و تأثر امپراتور منلیک دوم (Menelik II) شده بود که در سالهای آغازین قرن بیستم در اتیوپی حکومت می کرد و این بیانیه را در سال ۱۹۰۸ صادر کرده بود:

"کسانی که به کارگران بخاطر کارشان توهین می کنند باید به این کار خاتمه دهند. شما بر اساس این توهین ها و لطماتی که می زنید باید از کشور من خارج شوید، بدون آن که به صنعتگرانی که گاوآهن را می سازند دسترسی داشته باشید. از این پس هریک از شما که به این کارگران توهین کند شخصاً به خود من توهین روا داشته است."

دیگر کشور ها

خلاصه ای از بیانیه شصتمین اجلاس شورای ملی "کانون متحده کارگران" نابودی ساختارهای تولیدی کلمبیا

ساختارهای تولیدی کشور امری بدیهی است. بخش های عظیمی از تولید داخلی کلمبیا در ارتباط با مواد غذایی بخاطر رقابت های نابرابر در برابر واردات همین محصولات از خارج از کشور از میان رفته اند. با احتساب این که در سال گذشته ۱۲ میلیون تن مواد غذایی از خارج وارد کرده ایم و تولید کنندگان همین مواد در داخل میهن فقط به پخش کنندگان محصولات وارداتی تبدیل شده اند. امپریالیسم آمریکا به همراه عوامل پر نفوذش در مراکز مالی و نظامی سرچشمه همه خشونت ها و عملیات خارج از قوانین بین المللی در همه جای دنیا هستند و آن هم در خدمت منافع بخش بسیار قلیلی از صاحبان قدرت. این مراکز از طریق پیمان آتلانتیک شمالی در بسیاری از نقاط جهان به دخالت های نظامی اقدام می کنند، خود را ژاندارم جهانی به حساب می آورند و از این طریق سیاستهای استعماری را در این نقاط پیش می برند. دیدار اخیر **رکس تیلرسون** وزیر امور خارجه از منطقه ما در ادامه همین سیاست های استعماری است، دولت **ترامپ** علناً دولت و ملت مستقل ونزوئلا را تهدید به دخالت نظامی می کند، و حتی برای اجرای این سیاستش به متحدین منطقه ایش مانند رئیس جمهور مملکت خودمان **آقای سانتوس** تکیه می کند.

نتایج فاجعه بار بالانس اقتصادی کلمبیا در سال ۲۰۱۷ بیان درستی تحلیل های **کانون متحده کارگران** کلمبیا بود. اجرای بی چون و چرای دستورات صندوق بین المللی پول، بانک جهانی، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی که منافع شرکت های چند ملیتی مالی جهانی را نمایندگی می کنند، به روشنی به منافع کلمبیا و مردمش زیان های جبران ناپذیری وارد کرده اند، بطوری که هم اکنون کشور ما در سطح جهان هفتمین کشور به لحاظ حضور شکاف های عظیم طبقاتی و سومین کشور در امریکای لاتین است. از بین رفتن

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

کانون متحده کارگران اعتقاد دارد اگر محصولات خارجی جایگزین تولیدات داخلی گردد و سیاست های نئولیبرال هم چنان در عرصه اقتصاد راهنمای عمل دولت شوند، نتیجه ای جز ازدیاد بیکاری و تولید اشتغال بی ثبات و بدون کیفیت نخواهند داشت، و به موازات آن از میان رفتن ساختار تولید خاصه در بخش های کشت و صنعت و تکنولوژی پیشرفته و پیچیده .

۶۹ در صد حقوق بگیران کلمبیا دارای دستمزدهای بسیار ناذلی هستند و بالا رفتن حقوق شان در سال گذشته بقدری ناچیز بوده است که عملا از قدرت خرید آن ها کاسته و به همان نسبت سهم دولت از درآمد ناشی از اخذ مالیات ها را پائین آورده است.

در کنار مشکلات بالا سندیکای ما بارها نسبت به فساد گسترده در

دستگاه های دولتی هشدار داده و آن را مانعی بزرگ برای استقلال و شکوفایی اقتصادی کلمبیا دانسته است. بسیار معمول است که تراست های بزرگ بین المللی برای وارد شدن به بازار کلمبیا حتی در انتخابات ریاست جمهوری و قوه مقننه پول های فراوانی خرج می کنند

تا کاندیداهای مورد نظرشان را به عالیترین مقامات کلمبیا برسانند.

سال ۲۰۱۸ آغاز شده است و دولت همان

سیاست های اقتصادی سال گذشته را می خواهد ادامه دهد و بدین لحاظ افق روشنی برای کارگران و مزد بگیران دیده نمی شود.

دولت می خواهد سن بازنشستگی را بالا ببرد و هم چنین شرایط لازم برای برخوردار شدن از آن را برای کارکنان و کارگران هر چه دشوارتر کند. همیشه اعلام داشته ایم پیش برد این سیاست ها به خاطر آن است که بخش خصوصی را وارد این بخش از خدمات کنند و مردم را مجبور کند که برای دوران بازنشستگی خود به سمت قرارداد با بیمه های خصوصی بروند.

ما برای تضمین بیمه های دولتی و بازنشستگی دولتی همه کارگران و کارکنان را فرا می خوانیم تا برای آن مبارزه کنند و آن را خط قرمز خود در ارتباطشان با دولت و سیاست های اقتصادی قرار دهند.

سندیکای ما " **کانون متحده کارگران** " قویا هر گونه دخالت امپریالیستی، در همه زمینه های اقتصادی، نظامی و سیاسی در کشور برادر ونزوئلا را به شدت محکوم می کند و اعتقاد راسخ به استقلال و حق تعیین سرنوشت همه خلق ها به دست های

خودشان دارد.

اگر محصولات خارجی جایگزین تولید داخلی گردد و سیاست های نئولیبرال هم چنان در عرصه اقتصاد راهنمای عمل دولت شوند، نتیجه ای جز ازدیاد بیکاری و تولید اشتغال بی ثبات و بدون کیفیت نخواهند داشت

آیا باید از آینده کار هراسان باشیم؟ بخش پایانی

نوشته ورنر آیشهورست

انستیتیوی مطالعات کار

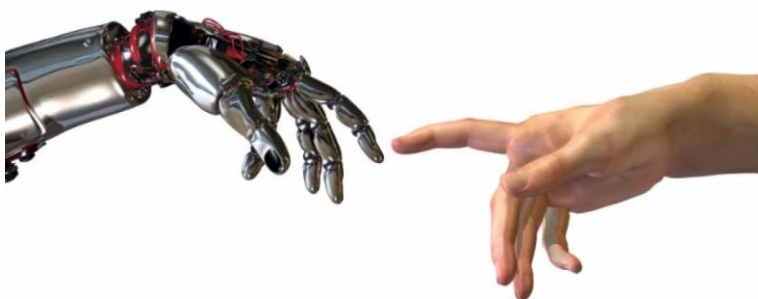
۳. جهان کار آینده سخت‌تر خواهد بود و قدرشناس‌تر

جهان کار در آینده مطمئناً سختگیرتر خواهد بود و مطالبه بیشتری از کارگران خواهد داشت؛ به احتمال قوی بیشتر از پیش. اما همچنین فرصت‌های بسیاری را هم فراهم خواهد آورد. تمام مشاغل بالقوه مدام در معرض تغییر خواهند بود و هر دم ممکن است منسوخ شوند. بنابراین امنیت شغلی مطلق دیگر وجود نخواهد داشت و جای آن را "تقلا، ارزیابی، تشویق" خواهد گرفت. البته مشاغل آتی هم ممکن است بلندمدت و دائمی باشند، اما تضمینی وجود نخواهد داشت. به علاوه در بسیاری از موارد، کار جاری و آتی سیال و بی‌مرز خواهند شد، در تعامل یا دمسازی با دیگر وجوه زندگی، و با تأکید بیشتری بر مشارکت ذهنی، که مستلزم خودسازماندهی، کار حرفه‌ای و مراوده فکری است. این نکته به ویژه در مورد کارهای پروژه‌ای دانش بنیان دارای اهمیت است. برای آن که بتوان از پس این مطالبات برآمد، آموزش و دانش جوئی در سراسر عمر - نه فقط در اشکال رسمی بلکه همچنین در اشکال غیررسمی مبتنی بر تجربیات عملی در امور مشابه اما غیرمرسوم - دارای اهمیت است. این دست از مشاغل بالقوه از پاداش برخوردار می‌شوند، زیرا صاحبان آنها امکان می‌یابند تا وظایف خود را مبتنی بر استعداد، توان، علایق و روش‌شان تنظیم کنند. با این حال مادام که مشارکت و کار انطباقی کامل به عنوان مختصات ایده‌آل و رقابتی افراد تلقی می‌شوند، این وضع به فشارهای روحی، خستگی و نارسائیهای جسمی و عصبی می‌انجامد. مطالبات جهان جدید کار به مباحثات عمیقی در این باره راه خواهد برد.

۴. فرد به عنوان بهترین سرمایه‌گذار روی خود

وضع افراد در بازار کار بستگی به چفت و بست بین شاغل و پروفیل شغل، یا عرضه و تقاضا برای مهارت‌ها و تجارب حرفه‌ای خاص دارد. این نیز به نوبه خود بستگی به کیفیت شرایط کار دارد و این هر دو در ارتباط با ثبات کار، همچنین پاداش کار و همه اینها وابسته به قدرت چانه‌زنی افراد. بنابراین، از دیدگاه کارگران منفرد، استخدام‌پذیری همچنان به عنوان مهمترین موضوع کار باقی خواهد ماند. این استخدام‌پذیری شامل ظرفیتهای لازم برای تحقق فرصتهائی است که در بازار کار بروز می‌یابند. در طول این پروسه افراد تقریباً به طور مدام توسط بازارهای داخلی و خارجی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. این ارزیابی ایجاب می‌کند که فرد موقعیت رقابتی خود را در برابر دیگران مدام به روز کند. هم از این رو جهان کار، چه اکنون و چه در آینده، موقعیت روانی کار را با نگاه به شرایط مورد نیاز برای کار بلندمدت پاداش می‌دهد. فعالیت و مشارکت سنگین ذهنی و تعلق خاطر عمیق به شغل می‌تواند مشخصه‌های یک مجری بلندپایه باشند، اما این مشخصه‌ها نیز می‌توانند در بلندمدت به نارسائیهای عصبی و روانی، استرس و ته کشیدن توان کار منجر شوند. علاوه

بر این، روشن است که بین افراد از نظر توان انجام کار، مرزهای زندگی، شرایط کار و نوع استخدام تفاوت وجود دارد؛ اما علاوه بر این بین آنان تفاوت‌های بارز روانی و ذهنی و نیز ظرفیتهای روانی برای مواجهه با الزامات بازار وجود دارد. ترجیحات افراد برای تعادل بین کار و زندگی، انتظارات آنان در خصوص رضایتمندی از شغل، و وضع سلامت جسمی دارای اهمیت کانونی در امکان و خواست افراد برای مواجهه و تطبیق خویش با دنیای جدید کار خواهند بود. افراد، با توجه به سابقه‌شان، باید نیازهایشان را دریافته و ابراز کنند، تا هم خطرهای دیده‌شده شوند و هم مرزهای هر فرد برای خود او و همکارانش معلوم گردند. افراد همچنین راهی را شکل می‌دهند که با دیگر همکاران شان کاری را به انجام می‌رسانند و همراه آن نسبت به خود و دیگران نیز در مسئولیت معینی شریک می‌شوند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

۵. نیازی به هراس از آینده کار نیست

تغییراتی که به بحث گذاشتیم، بیشتر تدریجی اند تا سیل آسا. این بدان معناست که آکتورهای بازار کار قاعدتاً از فرصت و امکان برای مواجهه با وضع و مذاکره با هم برخوردار خواهند بود. روشن است که ما با بیکاری توده گیر در بازارهای اقتصادی توسعه یافته، فراتر از بیکاریهای دوره ای و جزئی که مکرراً پیش می آیند، مواجه نخواهیم شد. اما بار دیگر باید تأکید کرد که آینده کار قطعاً با آنچه ما امروزه با آن آشنائیم، متفاوت خواهد بود. با این وجود دلیلی برای هراس از آینده وجود ندارد؛ زیرا تاریخ نشان داده است که بشریت از قوه خلاقیت و اختراع بسیاری برخوردار است و همیشه راهی برای مواجهه با اوضاع ناشناخته و نو را یافته است؛ از جمله با ایجاد مشاغلی با پروفیل جدید و درخور آینده. ما ده ها سال است که داریم با پیشرفتهای تکنولوژیکی، جهانی شدن و تغییرات ساختاری زندگی می کنیم و در آینده نیز به این زندگی ادامه خواهیم داد. طرح بزرگی برای آینده وجود ندارد، اما مقدار عظیمی از اقدامات خرد، همراه با برخی سیاستهای عمومی که کم یا زیاد چارچوب مناسبی را برای آکتورهای بازار کار تنظیم می کنند، جاری است.

اطلاعه

بیانیه محمود بهشتی لنگرودی و اسماعیل عبدی

آری این جا ایران است ...

ملت‌های دنیا مسوول می‌دانند اما در برابر تبعیض‌ها و بی‌عدالتی‌هایی که در کشور خودشان و نسبت به مردم خودشان روا داشته می‌شود سکوت اختیار می‌کنند.

آری اینجا ایران است کشوری که مسوولانش معلمی را شغل انبیا می‌خواند و از شأن و جایگاه و مقام و منزلت او سخن می‌گویند اما در برابر بی‌حرمتی به جایگاه و مقام او و برخوردهای دور از شانی که صورت گرفته و می‌گیرد واکنشی درخور نشان نمی‌دهند.

اینجا ایران است کشوری که مسوولانش پیوسته از شرایط حساس کنونی دم می‌زنند و مردم را در برابر ناملایمات و کمبودها و بدعهدی‌ها به صوری و خویش‌ن‌داری دعوت می‌کنند؛ اما خودشان در برخورد با مردم مصالح ملی و شرایط حساس کنونی را به کلی از یاد می‌برند و با اعمال نسنجیده و ناشیانه بحران‌آفرینی می‌کنند.

اینجا ایران است کشوری که مسوولانش خود را در برابر تمامی

خبر کوتاه بود و دردناک، به گفته‌ی خانم خدیجه پاک‌ضمیر، همسر مجد حبیبی، ظهر روز شنبه ۱۲/۱۲/۹۶ ماموران امنیتی با حضور در مقابل مدرسه‌ی ایشان و در مقابل چشمان حیرت‌زده و نگران دانش‌آموزانش؛ با ضرب و شتم و استفاده از اسپری فلفل، وی را بازداشت؛ و پس از انتقال به منزل و تفتیش آنجا در مقابل همسرش و همسایگانی که در اثر سر و صدا جمع شده و نظاره‌گر ماجرا بودند با دست بند به اوین منتقل کردند.

متأسفانه مشابه این اتفاق را درگذشته در ارتباط با برخی همکاران به‌ویژه فعالان صنفی معلمان شاهد بوده‌ایم استفاده از دستبند و پابند و برخوردهای خشونت‌آمیز با برخی همکاران آن‌هم در انظار عمومی به‌واسطه‌ی سکوت مسوولان کم‌کم به رویه‌ای عادی تبدیل‌شده است.

این جا ایران است
کشوری که
رییس‌جمهور آن در
شعار از حقوق
شهروندی، اعتراضات
مسالمت‌آمیز و
تشکل‌های قانونی
حمایت می‌کند، اما در
عمل با سکوت در برابر
متعرضین به این حقوق
خط بطلان بر تمام
شعارها و ادعاهای
خویش کشیده

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

می‌کنند که غارتگران بیت‌المال از جمله در صندوق ذخیره فرهنگیان که اختلاسی بیش از ۱۳ هزار میلیارد تومان را به نام خود ثبت کردند آزادانه در کشور جولان می‌دهند.

به‌راستی آیا از زمان خاتمه دادن به این‌گونه برخوردهای غیرقانونی، تبعیض‌آمیز و ناعادلانه فرانسیده است؟ متأسفانه مردم و مسوولان ما دیر از خواب برمی‌خیزند و شاید زمانی بیدار شوند که دیگر راهی برای بازگشت نمانده باشد.

برابر متعرضین به این حقوق خط بطلان بر تمام شعارها و ادعاهای خویش کشیده و از عمل به وظیفه‌ای که قانون اساسی بر عهده‌اش گذاشته سر باز می‌زنند.

اینجا ایران است. ایران ما، ایران شما، ایران مردمی که متأسفانه به تبعیض‌ها و بی‌عدالتی‌ها عادت کردند، ایران مردمی که مصیبت‌ها و خبرهای ناگوار خو گرفته‌اند، ایران مردمی که خشونت‌ها را پذیرفتند.

مجد حبیبی معلمی ساده است. بی‌سلاح و بی‌دفاع، او را در حالی با برخوردهای نامناسب دستگیر

اینجا ایران است کشوری که مجازات آقای مرتضوی، دادستان وقت تهران؛ که جرمش معاونت در قتل بوده است به دو سال حبس تقلیل یافته اما برخی معلمان به‌صرف شرکت در تجمعات مسالمت‌آمیز آن‌هم برای پیگیری حقوق قانونی و صنفی خود به مجازات‌هایی به‌مراتب سنگین‌تر محکوم می‌شوند.

اینجا ایران است کشوری که رییس‌جمهور آن در شعار از حقوق شهروندی، اعتراضات مسالمت‌آمیز و تشکلهای قانونی حمایت می‌کند، اما در عمل با سکوت در

محمود بهشتی لنگرودی و اسماعیل عبدی از زندان اوین

اطلاعه

به بهانه روز جهانی زن رهایی، عدالت و برابری

به نقل از تار نمای ما زنان

۸ مارس نزدیک است، روزی که زنان در تمام جهان علیه نابرابری و برای دستیابی به شرایطی انسانی‌تر مبارزه می‌کنند. مبارزه‌ای که در طول سال‌ها گرچه ثمرات فراوانی داشته است، اما هنوز تا تحقق برابری راهی طولانی در پیش دارد.

زنان ایران نیز سال‌هاست در چنبره انواع تبعیض‌ها و نابرابری‌ها گرفتار آمده‌اند، قوانین نابرابر در ازدواج، طلاق، ارث و ... از زنان شهروندانی درجه دو ساخته است. در برابر خشونت خانوادگی و آزار خیابانی از هیچ حمایت قانونی‌ای برخوردار نیستند. هر بار به بهانه‌ای حق مالکیت بر بدن‌هایشان نادیده گرفته می‌شود؛ گاه با حجاب اجباری، گاه با ایجاد محدودیت و ممنوعیت در دسترسی رایگان به وسایل پیشگیری از بارداری و...

سال‌های اخیر که نظام سرمایه بار بحران خود را بیش از پیش بر دوش زنان گذاشته است، شاهد سخت‌تر شدن زندگی زنان در سراسر جهان هستیم. صاحبان قدرت و ثروت با تشدید استثمار همه‌جانبه زنان سعی در گذر از این بحران دارند، اما خواهران ما با قدرتی دو چندان در هر گوشه جهان به پا خاسته‌اند و در هر فرصتی فریاد اعتراض خود را سر داده‌اند.

به همه این تبعیض‌ها باید شرایط نابسامان اقتصادی را افزود. زنان آسیب‌های زیادی از سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالیستی از جمله خصوصی‌سازی دیده‌اند. از جمله نتایج این سیاست‌ها حذف روزافزون زنان از بخش رسمی بازار کار و راندن آنان به سوی بخش غیررسمی بوده است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

تنها به شکل انفرادی برای بهبود زندگی شخصی خود کوشیده‌اند بلکه از هر فرصتی برای سازماندهی و مبارزهٔ جمعی بهره برده‌اند.

راه رهایی زنان از سلطهٔ مردسالاری، سرمایه‌داری و انواع سلطه‌های دیگر بسیار طولانی است. از همین رو، ما جمعی از فعالان جنبش زنان در ایران بار دیگر با تأکید بر حق خود بر خیابان‌های شهر گرد هم می‌آییم و اعتراض خود را به نابرابری، بی‌عدالتی و شرایط نامساعد زنان به‌ویژه در بازار کار ایران فریاد می‌زنیم.

ما زنان و مردان برابری‌خواه از همهٔ آنانی که برای دستیابی به جهانی عادلانه‌تر می‌کوشند، از تمامی کارگران، معلمان، پرستاران، مربیان پیش‌دبستانی، بازنشستگان، دانشجویان، زنان خانه‌دار و از همهٔ فعالان جنبش‌های اجتماعی می‌خواهیم تا در روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ از ساعت ۱۱ تا ۱۲ ظهر در برابر وزارت کار در کنار ما بایستند.

کانال اطلاع‌رسانی دربارهٔ تجمع ۸ مارس

بیش از نیمی از زنان بدون قرارداد یا با قراردادهای موقت و دستمزدهای بسیار اندک مشغول به کارند و از حداقل حقوق قانونی محروم‌اند. بخش زیادی از این کارگران غیررسمی را مهاجران تشکیل می‌دهند که در مقابل روابط بهره‌کشانهٔ کار آسیب‌پذیرترند. زنان شاغل در بخش رسمی نیز با عدم امنیت شغلی، نظارت‌های نفس‌گیر بر پوشش و رفتار خود، محدود کردن خدمات عمومی -نظیر مهدکودک پس از بارداری- و موانع سرسخت بر سر راه پیشرفت شغلی‌شان مواجهند. از سوی دیگر نرخ بیکاری زنان به دو برابر مردان رسیده است، موج بیکاری در میان زنان تحصیل‌کرده به مراتب بیشتر است و در موارد بسیاری شرایط جنسیت‌زده‌ای چون وضعیت تأهل، سن و ظاهر به شرایط گزینش شغلی اضافه می‌شود. گذشتن از این سد، پایان دشواری‌ها نیست، زنان پس از استخدام نیز با موانع دیگری چون عدم امنیت شغلی و آزارهای جنسی در محیط کار دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

تاریخچهٔ مبارزات زنان در ایران نشان می‌دهد آنها هرگز پذیرندگان خاموش نابرابری و بی‌عدالتی نبوده‌اند. زنان نه

یادداشت منتخب

اجلاس ضد کارگری به نام حمایت و همبستگی کارگری

کانون مدافعان حقوق کارگر

اجلاس هیات مدیره فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری (WFTU) در طی دیروز و امروز (هفتم و هشتم اسفندماه) در تهران در حال برگزاری است. این دومین باری است که اجلاس هیات مدیره کنفدراسیون کارگری جهان در ایران برگزار می‌شود. در این اجلاس نمایندگان از کشورهای هندوستان، نپال، روسیه، ترینیداد و توباگو، کوبا، یونان، اندونزی، فلسطین، سوریه، ترکیه، ویتنام، دانمارک، افغانستان، برزیل، سودان، پرتغال، قبرس، آفریقای جنوبی، بنگلادش، پرو، کنگو، گابن، گویان، ایتالیا، نیجریه، سنگال، سریلانکا، اروگوئه، ونزوئلا و کره شمالی حضور دارند و به قول علیرضا محبوب نمایندگان کارگران ۲۴ کشور از پنج قاره در آن شرکت کرده‌اند.

همبستگی می‌کنیم و در برابر امپریالیسم در کنار آنها هستیم،" حتا یک نماینده مستقل از کارگران ایران در این اجلاس حضور ندارد. ایشان بارها و بارها از خانه کارگر به خصوص علیرضا محبوب

شنیدن این سخنان و مقایسه آن چه به واقع در ایران رخ می‌دهد، این نکته را به ذهن می‌آورد که آقای محبوب هم مانند شرکت کنندگان خارجی این اجلاس، کوچکترین خبری از وضعیت کارگران در ایران ندارد

اما به رغم آنکه جورج ماوریکوس (دبیرکل فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری) در سخنان افتتاحیه نشست اعلام کرد: "ما می‌خواهیم از دغدغه‌های کارگران حمایت کرده و بر همبستگی خود در برابر امپریالیسم تأکید کنیم. ما همچنین با مردم ایران و طبقه کارگر این کشور اعلام

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

اجلاس، کوچکترین خبری از وضعیت کارگران در ایران ندارد. نمی‌داند که نه فقط خصوصی سازی که اختصاصی سازی و جهانی سازی چه بر سر کارگران ایران آورده و می‌آورد و چگونه دولت، مجلس و نهادهای دست سازی چون خانه کارگر و... در این راستا عمل می‌کنند. خبر ماجراهای خصوصی سازی نیشکر هفت تپه و عقب افتادن ماه‌ها حقوق کارگران این واحد تولیدی و... هنوز تازه تازه است.

رئیس مجلس از نقش بی بدیل کارگران در توسعه کشورها سخن به میان می‌آورد اما دریغ از یک طرح که در مجلس با توجه به این نقش تصویب شده باشد.

در تصویب قوانین به راحتی از روی اصل ۴۳ قانون اساسی پریده و آن را به فراموشی می‌سپارند و مطابق با برداشت‌های خاص از اصل ۴۴ چوب حراج به اموال کارگران و زحمتکشان می‌زنند که به امانت در دست دولت است.

عبدالرضا عزیزی (رئیس به اصطلاح کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی) چنین می‌گوید:

“مراتب خرسندی ایران را نسبت به تقویت فعالیت صنفی کارگری اعلام کرده و می‌گوییم که ایران جزو کشورهای پیشرو دنیا در منطقه است. هر جا سندیکاهای کارگری درک درستی از وظیفه خود دارند، آگاهی‌بخشی عمومی نیز از طریق رسانه‌ها و فرهنگ‌سازی لازم وضعیت بهتری دارد ... اساس رشد

و تمامی پرسنل این تشکیلات بابت برپایی این اجلاس تشکر کرده اند. آقای دبیر کل از تحقق تأمین اجتماعی و تعیین دستمزدها سخن می‌گوید، اما آیا خبر دارد که حداقل دستمزدهای تعیین شده توسط شورای عالی کار که یکی از اعضای موثر آن، نمایندگان همین نهادهای دولتی کارگری هستند، چند برابر زیر خط فقر تعیین می‌شود؟

دبیرکل فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری از مستقل‌تر عمل کردن اتحادیه‌ها سخن می‌گوید، اما آیا خبر دارد که تشکلهای مستقل کارگری در ایران با چه مصایبی روبرو هستند؟ آیا پرسیده‌اند که سندیکای رانندگان شرکت واحد یا هفت تپه نمایندگانشان کجا هستند؟ آیا پرسیده‌اند که چرا اعضای سندیکاهای مستقل باید یا در زندان باشند یا با انواع تهدیدها روبرو باشند؟

یکی از به اصطلاح نمایندگان مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، در خوش‌آمد گویی به مهمانان، مهم‌ترین و بیشترین مساله تأثیرگذار در منطقه خاورمیانه را موضوع جنگ و تأثیر آن بر کارگران اعلام و تصریح کرد:

“سرمایه‌داری، کارگران را به فقدان توانایی متهم می‌کند اما همگان می‌دانند که این کارگران تا چه اندازه زحمت می‌کشند و باز هم مورد اجحاف این نظام تمامیت‌خواه سرمایه‌داری قرار می‌گیرند. آنچه باید سرلوحه بشریت باشد؛ کارگران هستند نه این ظلم و ستمی که به وسیله ابزارهای سرمایه‌داری همچون خصوصی‌سازی و جهانی‌سازی حاکم شده است.”

محجوب افزود: “امروز مشکلات کارگران جهان بیکاری، گرسنگی، فقر، مسکن و حوادث کار است و همه اینها تهدیداتی است که نیروی کار را تهدید می‌کند. اکنون زمان آن فرا رسیده که همه کوشندگان تلاش خود را برای مقابله با سرمایه‌داری متمرکز کنند تا تمام مشکلات بشریت که ناشی از نظام سرمایه‌داری است، برطرف شود.”

شنیدن این سخنان و مقایسه آن چه به واقع در ایران رخ می‌دهد، این نکته را به ذهن می‌آورد که آقای محجوب هم مانند شرکت کنندگان خارجی این

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

“خودم یکی از موسسان اتحادیه کارگری در ایران هستم و تشکل کارگری ایران را بنیان‌گذاری کردم. البته خودم هم به عنوان کارگر مشغول به کار بودم و پیش از انقلاب در کارخانه جنرال فورد کار می‌کردم. آن زمان من در کارهای ساختمانی حضور داشتم بنابراین از نزدیک مسائل کارگری و پیچ‌وخم‌های آن را می‌شناختم... آشنایی با رنج زیستی کارگران، مرا در این راه بسیار یاری رساند. من به عنوان یک کارگر ناامنی شغلی و فشارهای محیط کار را از نزدیک تجربه کرده‌ام لذا حالا که به عنوان وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای بیکاری و رفع فقر مبارزه می‌کنم، از همان تجربیات بهره می‌گیرم.”

وی افزود: “کماکان باید بی‌وقفه تلاش کنیم تا اشکال نابرابری را از چهره جوامع خود بزداییم. در ایران ۶۰ تا ۸۰ سال است که برنامه‌های توسعه پشت هم اجرا می‌شود اما سفره‌های کارگران کماکان خالی است و قدرت خرید جامعه مزدبگیر مناسب نیست. بنابراین یکی از سیاست‌هایی که از زمان ورودم به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دنبال کردم، پیش گرفتن مزد از تورم بوده است. افزایش مزد قاعدتا باید بیشتر از تورم باشد تا قدرت خرید از دست رفته کارگران را جبران کند اما این امر نیاز به برنامه‌های جامع‌تری دارد.”

تعیین دستمزد ۹۸۰ هزار تومان سال گذشته از دستاوردهای وزیر کار است.

اول تولید ثروت، کارگران هستند، بنابراین رسیدگی به منافع فردی و صنفی کارگران به‌عنوان صاحبان واقعی ثروت که بهره زیادی نیز از آن نبرده‌اند در گروه فعالیت‌های صنفی و قانونی است... این مساله اعم از این می‌شود که کارگر از حقوق قانونی خود مطلع باشد و کارفرما حقوق کارگران را به رسمیت بشناسد و جامعه از آن حمایت کند... در ایران این موضوع آن‌قدر اهمیت دارد که در سطح دولت و وزارتخانه و در مجلس کمیسیون مستقل تخصصی به این منظور تشکیل داده‌ایم.”

عملکرد و کارنامه عملی این کمیسیون‌های تخصصی مستقل چیست؟ کدام مورد را به نفع کارگران ایران در مجلس به تصویب رسانده‌اند؟ و چرا خصوصی سازی چگونه با مصوبه‌های مجلس مسیر خود را به سرعت و با قدرت طی می‌کند؟

اگر ایشان نمی‌دانند یا فراموش کرده‌اند، کارگران ایران فراموش نمی‌کنند که کارگران آق دره و... برای حق خواهی به مجازات شلاق محکوم شده‌اند، رضا شهابی هنوز در زندان است، داوود رضوی و ابراهیم مددی، علی نجاتی، عثمان اسمائیلی، محمود صالحی با حکم‌های زندان روبرویند و معلم‌هایی مانند اسماعیل عبدی، محمود بهشتی، مختار اسدی و... به خاطر فعالیت صنفی در زندانند.

آقای حسن صادقی (رئیس مثلا اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری کشور) که نهادی غیرمستقل و دولتی است و نقش ایشان در سرکوب رانندگان شرکت واحد و بریدن زبان دبیر سندیکای شرکت واحد در سال ۸۴ فراموش نمی‌شود، در اجلاس هیات مدیره فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری (WFTU) نیز از “دفاع از منافع نیروی کار در کل جهان” صحبت می‌کند و از موضوع تعیین حداقل دستمزد، اما ایشان اشاره نمی‌کنند که حداقل دستمزد کارگران ایران چند برابر زیر خط فقر است و حدود ۲۵۰ دلار در ماه. و این دستمزد اندک حتا اگر دو برابر هم شود، باز هم بسیار کمتر از خط فقر است. به این موضوع هم اشاره نمی‌کند که در این مذاکرات سه‌جانبه باز هم جایی برای نمایندگان کارگران ایران نیست. اما ایشان به درستی خاطرنشان کرده‌اند که “خانه کارگر به زعامت علیرضا محجوب (دبیرکل آن) چراغدار” این میزان اندک دستمزد هستند، هر چند نقش خودشان را در این مذاکرات سه‌جانبه نادیده می‌گیرند.

اجلاسی ضد کارگری به نام حمایت و همبستگی کارگری

آقای علی ربیعی وزیر به اصطلاح کار و عامل بیکاری میلیون‌ها نفر، در این اجلاس چنین می‌گوید :

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

اتحادیه‌های کارگری اعلام می کند
در اجلاس سنگال، امریکای لاتین در
مکزیک کلکته و ویتنام داشته اند
چقدر با واقعیت فاصله دارد.

ایشان افتخار می کنند که سه میلیون نفر از نیروهای کار کشورهای همسایه
دیگر به کشور ما مهمان می‌باشند و این یعنی اینکه سه میلیون فرصت
شغلی در اختیار آنهاست. به هر روی وظایف انسانی ما حکم می‌کند که
پذیرای آنها باشیم."
اما نمی‌گویند که این کارگران از حداقل های کارگران ایرانی نیز برخوردار
نیستند و چند باره و چند باره استثمار می شوند. از راه پیمایی رسمی که
خانه کارگر در روز جهانی کارگر سال گذشته برپا کرد و شعارهایی که علیه
کارگران مهاجر داده شد، هم چیزی نمی گویند.

**رئیس مجلس از
نقش بی بدیل
کارگران در توسعه
کشورها سخن به
میان می آورد اما
دریغ از یک طرح که
در مجلس با توجه به
این نقش به نفع
کارگران تصویب شده
باشد**

وزیر کار در پایان با تاکید بر اتحاد تشکلات کارگری گفت: مادامی که در
بروکسل با هم ملاقات می‌کردیم در اتحاد خود علیه ظلم تاکید داشتیم و حالا
هم باید همه توان خود را به کار گیریم تا با نظامی که با بی‌رحمی با کارگران
مواجه می‌شود، مقابله کنیم. درست است که من به عنوان وزیر تعاون، کار و
رفاه اجتماعی در این اجلاس حضور دارم اما پیش از آن خود را یک کارگر عضو
اتحادیه کارگری می‌دانم."

ایشان به گونه ای صحبت می کند که گویا عامل بدبختی کارگران در ایران
حاکمانی هستند که ایشان با آنها بی‌ارتباط است.

فقط باید پرسید در دوران وزارت ایشان فعالیت صنفی و دادخواهی چند کارگر
با حکم قضایی روبرو شده است؟ و این که نقش ایشان در سرکوب شوراها و
تشکلهای مستقل کارگری در سالهای ۵۷ تا ۶۰ چه بوده است؟
اینها را از می بینیم نیازی نیست در مورد نمایندگان سایر کشورها کنکاش
کنیم. مشیت نمونه خروار است. می‌توان تصور کرد که نمایندگان واقعی
کارگران هیچ کشوری در این اجلاس نیست و خبرهایی که این نمایندگان از
وضعیت کارگران‌شان می دهند و دستاوردهایی که دبیرکل فدراسیون جهانی

دادداشت منتخب

شاپور احسانی راد:

جنایت مستقیم علیه زندگی میلیون ها کارگر

سرنوشت میلیونها انسان را زیر و رو می کند به ما حق
خواهند داد که این واژه را بکار ببریم.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
شاید کسانی خرده بگیرند که واژه " جنایت " برای
افرادی که حداقل دستمزد را تعیین، مصوب و امضای خود
را زیر آن می گذارند، خیلی سنگین است اما وقتی بطور
واقعی ببینند که تعیین " حداقل دستمزد، چگونه

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

می شد اما این عدم توازن قوا، از جرم نابخشودنی شماها در به تصویب رساندن تعیین حداقل دستمزد زیر خط فقر نخواهد کاست و در این جلسه صریحا به آنها گفتیم شما که به یمن قدرت حکومتی، حق فروش نیروی کار ما کارگران را به نفع سرمایه داران صادره می کنید اشکارا در حق ما جنایت می کنید.

رویداد دوم برمیگردد به سال پیش که آقای علی خدایی یکی از اعضای شورای عالی کار در شبکه های مجازی با شور و شغف به کارگران مژده داد: "که ما در کمیته تخصصی مزدی که شورای عالی کار تعیین کرد با نمایندگان دولت و کارفرماها به جمع بندی سبد هزینه

خانوار به مبلغ نزدیک دو میلیون پانصد هزار تومان به توافق رسیدیم" من این مطلب آقای خدایی را نقد کردم و ان را ریاکاری و دغلکاری دست اندرکاران شورای عالی کار نامیدم که سعی بر فریب و خاک پاشیدن بر چشم کارگران و فضا سازی برای تحمیل حداقل مزدی زیر خط فقر دارند، ایشان تماس تلفنی گرفت و به دفعات قصد و امرشان را دفاع از منافع کارگران دانست و گله داشت که چرا جریان شما در برابر هر عمل و حرکت تشکلهای دست ساز دولتی، علم مخالفت بلند می کند، من در

این مباحثه، با این پرسش که اگر مبلغی کمتر از سبد هزینه خانوار که اعلام کرده و همگی بر ان به توافق رسیدید در شورای عالی کار مطرح شد، حاضرید که انرا امضا نکنید و جلسه را ترک کنید؟ و اگر جلسه را ترک نکرده و امضایان را زیر مصوبه گذاشتید در حق کارگران ظلم و جنایت کرده اید؟

برای اینکه ابعاد این جنایت روشن شود باید نقاب از چهره دست اندرکارانی که " سهم ما کارگران را از زندگی" با "تعیین حداقل دستمزد" رقم می زنند برداشته شود و نیز دستان پلیدی که امضایشان "چگونگی زیستن" ما کارگران و حتی کودکانی از طبقه ما که هنوز متولد نشدند را تعیین می کند افشا شود دراین مورد لازم است به دو رویداد که در گذشته برآیم پیش آمده است نگاهی بیاندازم

رویداد اول برمیگردد به اواخر سال ۹۲، زمانی که ما به عنوان هماهنگ کنندگان طومار افزایش دستمزد، سی هزار امضای این طومار را ضمن تجمع در مقابل وزارت کار به این نهاد تحویل دادیم که پیرو آن جلسه ایی با حضور چهار نفر از ما و معاونت اجرایی وزیرکار آقای هفده تن و سه نفر از معاونینش در مورد افزایش دستمزد تشکیل شد، ما در دفاع از افزایش دستمزد به غیر از موارد کلی تعیین حداقل دستمزد، به دو مورد تعیین کننده روی میز مذاکره گذاشتیم، این دو مورد عبارتند از :

1/ در ایران سهم مزد در قیمت تمام شده کالا زیر پنج درصد است و یعنی استثماری کارگران توسط کارفرمایان و دولت از حد گذشته و باید "غارت" نامیده شود

2/ افزایش دستمزد بصورت واقعی و عادلانه تورم را نیست زیرا حتی با افزایش ۶۰ درصدی دستمزد، طبق تورم همان موقع و سال بعد، همه دستمزد کارگر هزینه و مصرف خواهد شد و پس اندازی باقی نخواهد ماند که تورم را باشد

در این جلسه که حدود دو ساعت طول کشید با توضیح مفصل و مستدل در باره افزایش دستمزد به روشنی کل پروسه انجماد دستمزدها را از سال ۵۹ شروع جنگ تا سال ۹۲ تشریح و بر همین اساس و استدلال قانع کننده دو مورد بالا، ضرورت و ذیحق بودن کارگران را برای افزایش دستمزد، اثبات کردیم و اتفاقا تمام بحث و استدلالات ما مورد پذیرش آقایان قرار گرفت اما وقتی که گفتیم حالا که قانع شده و قبول کرده اید پس این افزایش دستمزد را بدهید آقای هفده تن گفت نمی توانیم این دستمزد را بدهیم بالایی ها قبول نمی کنند اینجا بود که ما گفتیم اگر بیکاری، اخراج ، به گرو گرفتن ماهها حقوق کارگران و سرکوب نبود و ما می توانستیم ده هزار کارگر برای مطالبه افزایش دستمزد به مقابل وزارت کار می آوردیم شک نداشتیم که " افزایش دستمزد" مورد نظر کارگران در شورای عالی کار تصویب

با این پرسش ها نظرات ایشان را به چالش کشیدم، درست چندین روز بعد شورای عالی کار با وجود آن همه کارشناسی، فضا سازی و توافقات سه جانبه شورای عالی کار و اعلام رسمی آن مبنی بر دومیلیون و پانصد هزار تومان سبد هزینه خانوار که خود نیز از حداقل های سطح معاش یک خانواده اخذ شده بود را به بایگانی سپردند و دشمنی اشکار خود را با امضای حداقل دستمزد ۹۳۰ هزار تومانی به طبقه کارگر نشان دادند. مبارزات مستمر و دائمی کارگران در تمام این سالها، اعم از طومار چهل هزار امضا، اعتصابات، اعتراضات و تجمعات در مقابل وزارت کار و مجلس، برای افزایش

دستمزد، تلاش همه جانبه کارگران را برای قدرتمند شدن به یک نیروی اجتماعی نشان میدهد تا توازن قوا و کفه ترازو را به نفع طبقه کارگر سنگین کنند.

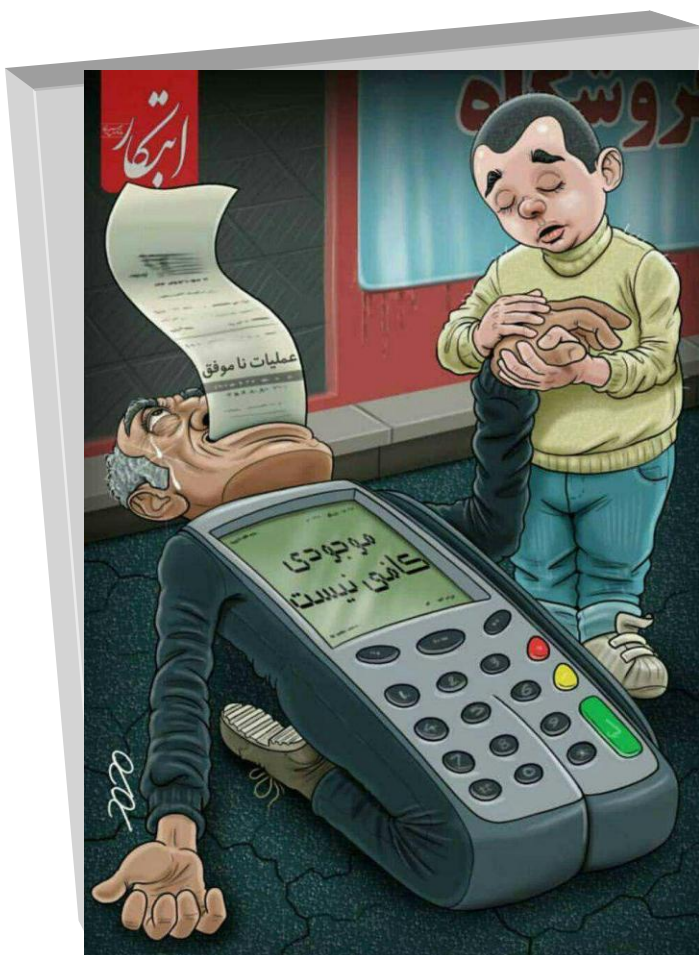
اختلالات روحی روانی دست به خودکشی و خودسوزی می زنند، به پای دست اندرکاران دخیل در تصویب دستمزدهای زیر خط فقر نوشته می شود و مطمئن باشید طبقه کارگر مسبب این همه جنایت در حق خود را بزودی به پای میز محاکمه خواهد کشاند.

هر خانواده کارگری که در اثر فقر و فلاکت، طلاق و اعتیاد فرو بپاشد، هر خانواده کارگری در اثر نداری به کلیه فروشی، نوزاد فروشی و خودفروشی تن می دهد، هر فردی که در اثر بیکاری به کارتن خوابی، گورخوابی، بزهکاری، سرقت روی می آورد، همه کسانی که در اثر استرس، افسردگی و اختلالات روحی روانی دست به خودکشی و خودسوزی می زنند، به پای دست اندرکاران دخیل در تصویب دستمزدهای زیر خط فقر نوشته می شود و مطمئن باشید طبقه کارگر مسبب این همه جنایت در حق خود را بزودی به پای میز محاکمه خواهد کشاند

و در نتیجه آن بتوانند افزایش دستمزد و دیگر مطالبات انباشته خود را بدست بیاورند، خیزش دی ماه نتیجه این همه تلاش مستمر بود که جنبش فرودستان را علیه فقر و گرانی به خیابانها کشاند و شکی نیست این مبارزات تا تحقق مطالبات طبقه کارگر و همه جامعه، با قدرت به پیش خواهد رفت

جدا از مبارزات مستمر کارگران برای احقاق مطالباتشان، نتیجه دو رویداد بالا نشان می دهد که همه دست اندرکاران حکومتی از صدر تا ذیل، از جمله سران تشکلهای دست ساز دولتی و اعضای شورای عالی کار که در تصمیم سازی و تصمیم گیری برای حق معاش کارگران نقش دارند با امضا و تصویب دستمزد زیر خط فقر، سهمی بسزا در ستم و جنایت در حق میلیونها خانواده کارگری دارند.

در انتها لازم است تاکید کنم هر خانواده کارگری که در اثر فقر و فلاکت، طلاق و اعتیاد فرو بپاشد، هر خانواده کارگری در اثر نداری به کلیه فروشی، نوزاد فروشی و خودفروشی تن می دهد، هر فردی که در اثر بیکاری به کارتن خوابی، گورخوابی، بزهکاری، سرقت روی می آورد، همه کسانی که در اثر استرس، افسردگی و

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

تتر اخبار

نگاهی به برخی از تترهای اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- اتحادیه آزاد کارگران ایران : احضار کارگران شرکت نیشکر هفت تپه را به دادگاه قویا محکوم میکنیم
- نماینده اهواز: به جای کارگران معترض، مسئولان را بازداشت کنید
- کارگران راه آهن آذربایجان در اعتراض به حقوق معوقه خود تجمع کردند
- حرکت دسته جمعی پرسنل هپکو بسمت تهران و تجمع جهت اعتراض به سیاست های اشتباه سازمان خصوصی سازی در انتخاب سهامدار و بازی با آینده هزاران کارگر و خانواده های ایشان در آستانه عید نوروز
- کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز در دوازدهمین روز اعتصاب، به تجمعات اعتراضی خود در مقابل استانداری ادامه دادند
- ضرب و شتم دستفروشان درگراگان توسط ماموران شهرداری و ضبط وسایل دستفروشان که تمامی سرمایه آنها در بساطی پهن شده بود که آنهم توسط ماموران پشت خاورانداخته و بسرقت برده شد
- جداری فروغی مطرح کرد؛ پیگیری ها برای آزادی کارگران بازداشتی گروه ملی فولاد اهواز ادامه دارد
- اعتصاب و اعتراض همه بخشهای نیشکر هفت تپه
- تجمع اعتراضی جایگاه داران سوخت در مقابل ساختمان وزارت نفت
- تجمع کارگران راه آهن آذربایجان در اعتراض به حقوق معوقه خود
- تجمع اعتراضی کارگران فضای سبز شهرداری (سربندر) به روز دوم کشیده شد
- کارگران شرکت شرق سازه ۶ ماه حقوق نگرفته اند. این شرکت ، هیچگونه عیدی و سنواتی به کارگران نداده
- ادامه تاخیر در پرداخت معوقات کارگران و کارمندان شرکت آهاب

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه روغنی نباتی شیرازنسبت به اخراج از کاربا ماه ها حقوق معوقه

□ بیانیه ی انجمن صنفی معلمان کردستان-مریوان در محکومیت ضرب و شتم و دستگیری مجدد حبیبی

□ بدنبال تجمع جوانان بیکار روستاهای حاجات و عبدعون و دهنو باقر در مقابل کشت و صنعت کارون و حمله نیروهای گارد ویژه به آنان، چهار جوان به نامهای حسن کثیر فرحانی - قاسم جمیلی - سامی نیسی و آقای نیسی بازداشت شده اند.

□ حدود ۲۰ نفر از کارگران پخش و توزیع آرد از نبود حقوق مکفی و بیمه تامین اجتماعی و همچنین نبود استانداردهای لازم برای حمل بار اعلام نارضایتی دارند.

□ تجمع اعتراضی لنجداران استان بوشهر مقابل گمرگ این استان برای چندمین روز متوالی

□ حقوق وعیدی کارگران کارخانه سیم و کابل پیشرو انارپرداخت نشده است

□ کشاورزان ورزنه تجمع خود را به کنار خط انتقال آب اصفهان به یزد منتقل کردند

□ شاپور احسانی راد :امضای "حداقل دستمزد" چند برابر زیر خط فقر جنایت مستقیم علیه زندگی میلیونها کارگر است

□ عدم پرداخت ۶ ماه حقوق وعیدی کارگران کارخانه روغن نباتی نهان گل بروجن

□ بلاتکلیفی شغلی ومعیشتی کارگران کارخانه بلبرینگ سازی تبریزکماکان ادامه دارد

□ تجمع اعتراضی کارگران شهرداری زنجان نسبت به واگذاری به بخش خصوصی

□ اعتصاب وتجمع کارگران سد گلمن دره دراعتراض به عدم پرداخت چندین ماه حقوق

□ تجمع و اعتصاب کارگران مجتمع پتروشیمی گچساران

□ اعتصاب وتجمع دوباره کارگران نساجی شماره یک قائمشهر دراعتراض به عدم پرداخت مطالبات

□ تجمع اعتراضی کارگران فضای سبز شهرداری منطقه ۲ اهواز نسبت به عدم تبدیل وضعیت و پرداخت نشدن مطالبات اخراج ۸ کارگر این شهرداری

□ ششمین روز اعتصاب کارگران شرکت کیسون در پروژه خط دوم راه آهن بافق به زرین شهر قطعه شبنم_مشک در ایستگاه ورزنه اصفهان

□ بیانیه ی کانون صنفی معلمان تهران ودستگیری مجدد حبیبی

□ اختطاریه ۵ نفر از شرکت کنندگان مراسم نوروز ۹۶ در تالار پردیس سنندج

□ کانون مدافعان حقوق کارگر:

محکومیت بازداشت ده کارگر گروه ملی صنعتی اهواز

□ اطلاعیه کانون صنفی معلمان تهران پیرامون پرداخت نشدن حق التدریس هشت ماهه معلمان

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

- شمه ای از روزگار سیاه کشاورزان "ورزنه" از زبان یکی از کشاورزان
- جان باختن یک کارگر ساختمانی بر اثر سقوط در روز جمعه یازدهم اسفند ماه
- جلوگیری پلیس از ادامه اعتراض کشاورزان شرق اصفهان که خود را به خط انتقال لوله اب یزد رسانده بودند
- اعلام آمادگی مجد علی جداری فروغی برای دفاع از کارگران بازداشتی گروه ملی صنعتی فولاد اهواز
- شروع اعتصاب در نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات و برگشت مدیران قبلی
- تجمع کارگران کشاورزی در مقابل دفتر مدیریت نیشکر هفت تپه و پیوستن کارگران بخشهای دیگر به آنان در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات انباشته
- تجمع کشاورزان در مقابل دفتر مدیریت نیشکر هفت تپه و پیوستن کارگران بخشهای دیگر به آنان
- تجمع کارگران گروه ملی فولاد اهواز در مقابل استانداری اهواز با شعار کارگر زندانی حمایت میکنیم
- تجمع کارگران گروه ملی فولاد در مقابل استانداری اهواز با شعار کارگر زندانی آزاد باید گردد
- راهپیمایی کارگران گروه ملی فولاد اهواز در خیابانهای شهر اهواز با شعار "نیروب انتظامی به هوش باش ، ما کارگریم نه اوباش"
- راهپیمایی کارگران گروه ملی فولاد اهواز در خیابانهای شهر اهواز با شعار میایستیم ، میمیریم ، حقوقمونو میگیریم
- جان باختن یک کولبر وناپدید شدن شمار دیگری
- اعتراض کارگران اعتصابی گروه ملی فولاد اهواز به نیروی انتظامی مسئولین استانداری در باره بازداشت همکارانشان
- تجمع اعتراضی جمعی از لنجداران و ملوانان گناوه ای درب گمرک این شهر
- تجمع جوانان بیکار روستای الدیمچه در شوشتر در روز شنبه ۱۲ اسفند در اعتراض به استخدام های غیر بومی در مقابل ورودی شرکت کشت و صنعت این شهر تجمع کردند
- جسد جوانی که امروز در منطقه کوهستانی پیرانشهر پیدا شده است به احتمال زیاد کولبر باشد تا این لحظه هویتش معلوم نشده
- همراهی کودکان و خانواده های کارگران گروه فولاد اهواز در اعتراض امروز در خیابان فلسطین
- راهپیمایی کارگران شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران/اهواز مقابل استانداری به همراه فرزندان شان با شعار مرگ بر موسوی
- دوازدهم اسفند ۹۶ تجمع سپرده گذاران کاسپین جلو مجلس
- جوانان بیکار روستاهای حاجات ، عبدعون ، دره نوبافر بخش چغامیش دزفول روز ۱۲ اسفند مقابل شرکت کشت و صنعت کارون به نشانه اعتراض به بیکاری دست به تجمع زدند

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

- ادامه تاخیر در پرداخت معوقات کارگران بلبرینگ سازی تبریز / لزوم ورود هیأت حمایت از صنایع
- بخشی از معوقات کارگران شهرداری مریوان پرداخت میشود / رایزنی مقامات مسئول در تهران
- تجمع بازنشستگان و کارگران بخش کشاورزی شرکت نیشکر هفت تپه در صبح روز شنبه ۱۲ اسفند ماه برای چندمین بار در محوطه دست به تجمع اعتراضی زدند
- تجمع کارگران پیمانکاری پتروشیمی های بندر ماهشهر مقابل فرمانداری
- روز ۱۲ اسفند ، بیستمین روز اعتراضات تعدادی از رانندگان شرکت واحد عضو پروژه سپیدرود مقابل شهرداری،
- تجمع اعتراضی مالباختگان آرمان وحدت در لرستان با شعار : مرگ بر مسئول بی لیاقت ۱۲ اسفند ۹۶
- واریز سهم درمان کارگران و کارفرمایان به حساب خزانه قطعی شد.
- دستگیری مجدد حبیبی عضو هیأت مدیره کانون صنفی معلمان تهران
- کارگران بازنشسته خشمگین شرکت نیشکر هفت تپه همچنان در داخل شرکت به اعتراضات خود ادامه میدهند.
- حسین احمدی نیاز ، وکیل دختران شین آباد در گفتگو با ایلنا: این دختران با رنج هایشان بزرگ میشوند ۶ سال از این حادثه میگذرد اما بدلیل کمبود بودجه وامكانات تأثیری آنچنانی در روند بهبود آنان رخ نداده
- از ساعاتی قبل اختلاف بین کارگران و سهامدار شرکت باعث درگیری در شرکت کشت و صنعت نیشکر شوشتر شده است
- کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز در یازدهمین روز اعتصاب با تجمع در مقابل استانداری خوزستان خواهان آزادی همکاران بازداشتی خود شدند
- اقدام فوری برای آزادی اسماعیل عبدی
- فراخوان کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا برای آزادی اسماعیل عبدی معلم در بند
- تجمع اعتراضی غارت شدگان موسسات مالی در اهواز با شعار دولت به این بی غیرتی هرگز ندیده ملتی
- استعفای روسای هیات های استانی کشتی در حمایت از خادم/ درخواست تشکیل مجمع فوق العاده
- امیر آبادی نماینده مجلس: طرف میگوید قبل از انقلاب در قم مستاجر بودم الان در نیاوران ۲ هزار متر خانه دارد! باید پرسید از کجا آورده؟
- ادامه اعتراضات کشاورزان ورزنه نسبت به عدم اختصاص حق آبه باتجمع مقابل بخشداری
- در ادامه بی اعتنایی مقامات به درخواست های پزشکان متخصص در شهرستان داراب، پزشکان متخصص زن هم به اعتصابات پیوستند.
- تجمع اعتراضی متقاضیان مسکن مهر مقابل سازمان برنامه و بودجه در تهران

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

□ سازمان ملل، یکم مارس را روز جهانی عدم تبعیض نامگذاری کرده است. هدف این نامگذاری از بین بردن هر گونه تبعیض مذهبی، ملیتی، سنی، نژادی، جنسی، زبانی، جنسیتی، قومی و... اعلام شد

□ سومین روز اعتصاب و تجمع کارگران مجتمع پتروشیمی گچساران

□ اقدام به خودکشی یکی از کارکنان شرکت ژیان سد شفارود گیلان در پی بی توجهی مسئولان برای پرداخت حقوق عقب مانده!

□ تجمع اعتراضی کارگران کارخانه برفاب نسبت به نداشتن امنیت شغلی ومعیشتی

□ تجمع اعتراضی کارگران شهرداری زنجان نسبت به واگذاری به بخش خصوصی

□ اعتصاب پرسنل آزمایشگاه بیمارستان رازی اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن ۶ ماه حقوق خود دست به اعتصاب زدند

□ دکتر حسین پور، یار زلزله زدگان بازداشت شد

□ فرانسه در انتظار دور جدید اعتراضات سراسری سندیکاها

□ بیش از ده نفر از کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز با هجوم شبانه مامورین امنیتی به منازلشان بازداشت شدند

□ ممانعت از ورود کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز به مصلی این شهر

□ بدنبال ممانعت از ورود کارگران فولاد اهواز به مصلای این شهر، آنان در مقابل مصلی دست به تجمع زدند. کارگران شعار میدادند: امام جمعه به گوش باش ما کارگریم نه

□ بیانیه خبری شماره ۲ اتحادیه آزاد کارگران ایران پیرامون بازداشت ۹ نفر از کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز

□ تجمع اعتراضی دستفروشان به جان آمده بازار شادمان جمع آوری بازارهای روز منطقه ۲ تهران به دلیل اجاره دادن غرفه های ۳ میلیونی شهرداری

□ انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه: کارگران بازداشت شده گروه ملی صنعتی اهواز فوراً باید آزاد شوند

□ شاپور احسانی راد: کارگران حق طلب گروه ملی صنعتی فولاد اهواز آزاد باید گردند

□ جمعی از کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز بدنبال کسب خبر از بازداشت همکاران خود در مقابل دادگستری مرکزی اهواز دست به تجمع زدند

□ اعلام آمادگی مجد علی جداری فروغی برای دفاع از کارگران بازداشتی گروه ملی صنعتی فولاد اهواز

□ اعزام گارد ویژه برای مقابله با حق خواهی مردم ورزنه اصفهان

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۹۶ / ۵ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۷

بدون شرح

